

Posudek diplomové práce

Pedagogická fakulta Univerzity Karlovy

Katedra francouzského jazyka a literatury

Autor/Autorka diplomové práce: **Kateřina Kaderová**

Název práce: La réforme de l'orthographe française de 1990

Vedoucí diplomové práce: Mgr. Tomáš Klinka

Oponent diplomové práce: PhDr. Eva Müllerová, CSc.

Kateřina Kaderová si pro svou magisterskou diplomovou práci vybrala téma, které zpracovala již ve své práci bakalářské - tento fakt uvádí již v úvodu a přestože práce chybí jako zdroj v bibliografii, je nutno hned v úvodu tohoto posudku uvést, že kontinuita práce diplomantky nevedla k pouhému kopírování a rozšiřování již jednou napsaného, ale že se od prvních stránek autorka snaží o nový a obohacující náhled na problematiku vývoje psané formy francouzštiny s jasným cílem přiblížit toto stále aktuální a živé téma českému čtenáři a hlavně českému učiteli. Tento posudek se tedy nebude příliš věnovat obsahově-faktické stránce práce (jejíž hodnocení bylo součástí posudku bakalářské diplomové práce obhájené v roce 2010), ale zaměří se zejména na to, jak se diplomantce povedlo splnit výše uvedený cíl.

Autorka se k němu rozhodla dospět cestou dotazníkového výzkumu, ve kterém se zaměřuje na porovnání znalostí vybraného vzorku učitelů o reformě a analýzou chyb, kterých se dopouštějí žáci v oblastech pravopisu, kterých se reforma týká. Dotazník hodnotím jak formálně, tak obsahově jako dobře zpracovaný, zejména proto, že si autorka od počátku uvědomuje, s jakým publikem pracuje a jak k němu přistupovat - předem realisticky předpokládá, jaké obtíže by mohl mít respondent při odpovídání na otázky, a snaží se tato rizika minimalizovat. Ostatně - to, že si diplomantka přípravu dotazníku a jeho následnou distribuci a analýzu "prožila", dokládají i její četné úvahy (dalo by se napsat i "metaúvahy") o přípravných pracích a průběhu šetření, které připomínají jakýsi "deník badatele". Práce by se bez těchto pasáží jistě obešla, ale na druhou stranu jde o důkaz autorčina zaujetí prací a poctivého přístupu k tématu.

Samotné závěry z sondy pak považuji za zajímavé - jakékoli nahlédnutí do hlav současných učitelů francouzštiny je jistě přínosem a i přes malý vzorek respondentů předložená fakta vybízejí k nejrůznějším úvahám. Osobně jsme se například podivil nad tím, že ani jeden respondent neuvedl jako zdroj znalostí nějaký seminář v rámci dalšího vzdělávání učitelů... Jiným problémem je pak samozřejmě to, s jakou ochotou jsou kolegové ochotni věnovat čas podobným výzkumům, ale to se již dotýkáme problematiky zcela přesahující nejen tento posudek.

Závěr práce - tedy doporučení učitelům ohledně začlenění reformy do výuky - vyznívá zcela logicky a zdá se zcela argumentačně podložený. Přestože se o něm ještě jistě bude hovořit **při obhajobě, ke které práci s radostí doporučuji**, rád bych se již zde zamyslel nad tím, zda se při snaze o analýzu vztahu *Rektifikací* a výuky *FLE* bere dostatečně v úvahu následující: reforma pravopisu byla připravena pro francouzštinu jako mateřský jazyk, nikoli primárně pro výuku francouzštiny pro cizince. Ovlivňuje tento fakt nějak naše úvahy o reformě pravopisu? Docení žáci, kteří se s francouzštinou předem nesetkali, tuto změnu? Jde pro ně opravdu o zjednodušení práce, kterou budou s učením se francouzštinou mít?

Dne 2.1.2012

Mgr. Tomáš Klinka